

не билъ раздѣленъ отъ татка си или отъ братята си, не се счита собственно притежание на оногова само, който го е спечелилъ, а се счита бащино му или общо на всички нераздѣлени до тогава братя.

Дѣцата докѣто сѫ малки, не могжтъ нито да продаватъ нѣщо отъ имота си, нито да купуватъ.

Бащата не отговаря за дѣлговете на сина си, ако по слѣдниятъ е билъ отдѣленъ отъ баща си, когато се е задължилъ. А синътъ всѣкога отговаря за бащините си дѣлгове слѣдъ неговата смърть, разбира се, билъ той отдѣленъ или заедно съ него, освѣнъ ако прѣдварително е заявилъ официално, че, като се отдѣля отъ татка си, нѣма вече за напрѣдъ да се намиса въ нищо негово, нито въ имотъ, нито въ дѣлгъ прѣзъ живота или слѣдъ бащината си смърть.

Старо-Загорско. — Бащите никакъ нѣматъ право да продаватъ или да подаряватъ нито подарениятъ имотъ на дѣцата си, нито тоя, що тѣ си сѫ спечелили или наследили. Това не е обичай никакъ у народа и за това не стѣмъ срѣщналъ подобно нѣщо. Има имотъ на бащи, които нѣматъ сонове, съ който да се располага дѣщера имъ и то оженена, като че ли то си е вече нейно, сѫщинско иманье. Дѣцата докѣ сѫ малки не могжтъ да продаватъ и да купуватъ. Това бива въ рѣдки случаи, само съ запознатите въ общите работи и то пакъ когато станатъ възрастни 18—20 годишни; а които сѫ подъ рѣководството на други, неопитни и малки, не могжтъ нито да купуватъ, нито да продаватъ.

Колкото и да не отговаря бащата за синовъ дѣлгъ, но най-послѣ той се принуждава за неговъ хатъръ и честь, за да не тегли синъ му затворъ и да го не принуди отъ това да загуби отъ работата си, заплаща му дѣлга и го освобождава.

Синоветъ сѫ длѣжни да плащатъ бащините си дѣлгове, ако се докажатъ. Данъците се плащатъ отъ бащата докѣ синоветъ сѫ при него.

Т.-Пазарджикско. — Отговоръ нѣма.

Хасковско. — Бащите нѣматъ право да продаватъ и да даряватъ имота на дѣцата си, който или имъ се е падналъ отъ подаръкъ, наследие, или тѣ сѫ, сами спечелили; само тѣ могжтъ да го располагатъ.